

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
III kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM -10-100-00

Druk nr 2220
Warszawa, 18 września 2000 r.

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz zmianie niektórych innych ustaw wraz z projektem aktu wykonawczego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

wz. Wiceprezes Rady Ministrów
(-) Longin Komolowski

Ustawa

z dnia

2000 r.

o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz zmianie niektórych innych ustaw.

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz.1062) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art.14 § 5 wyrazy „przepis art.170 § 1” zastępuje się wyrazami „przepisy art. 139 § 1 i 4, art.140, art. 169 § 1 i 2 oraz art.170 § 1”;

2) w art. 18 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których, w razie zmiany właściwości miejscowej w trakcie roku podatkowego lub okresu rozliczeniowego, właściwym organem podatkowym jest organ inny niż wymieniony w § 1, uwzględniając w szczególności zmianę miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby podatnika.”;

3) w art.23 § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii właściwych organizacji samorządu społeczno-zawodowego i gospodarczego, może określić, w drodze rozporządzenia, dla niektórych rodzajów działalności gospodarczej, uproszczone normy służące oszacowaniu podstawy opodatkowania uwzględniające wskaźnik zyskowności, wysokość i koszty zatrudnienia pracowników, koszty zakupu materiałów.”;

4) skreśla się art. 25;

5) w art. 28 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe zasady ustalania wynagrodzenia płatników i inkasentów pobierających podatki na rzecz budżetu państwa, w relacji do kwoty pobranych podatków oraz tryb pobrania wynagrodzenia,

2) szczegółowe zasady oraz tryb zwrotu otrzymanego wynagrodzenia w razie pobrania przez płatnika lub inkasenta podatku, zaliczki na podatek lub raty podatku nienależnie lub w wysokości wyższej od należnej.”;

6) w art.29 w § 2 w pkt 2 skreśla się wyraz „ustawowej”;

7) w art. 34:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Skarbowi Państwa i jednostce samorządu terytorialnego przysługuje hipoteka na wszystkich nieruchomościach podatnika z tytułu zobowiązań podatkowych powstałych w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 2 oraz z tytułu zaległości podatkowych w podatkach stanowiących ich dochód, zwana dalej „hipoteką przymusową”.”,

b) w § 2 wyraz „ustawowej” zastępuje się wyrazem „przymusowej” ,

c) w § 3 w zdaniu wstępnym wyraz „ustawowej” zastępuje się wyrazem „przymusowej” ,

d) skreśla się § 5 i § 6,

e) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Przepisy § 1- 4 stosuje się odpowiednio do należności przypadających od płatnika lub inkasenta.”;

8) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. § 1. Hipoteka przymusowa powstaje przez dokonanie wpisu do księgi wieczystej, z zastrzeżeniem art.38 § 2.

§ 2. Podstawą wpisu hipoteki przymusowej jest doręczona decyzja:

- 1) ustalająca wysokość zobowiązania podatkowego,
- 2) określająca wysokość zaległości podatkowej,
- 3) o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta.

§ 3. Wpisu hipoteki przymusowej do księgi wieczystej dokonuje właściwy sąd rejonowy na wniosek organu podatkowego.”;

9) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. § 1. Hipoteka przymusowa jest skuteczna wobec każdorazowego właściciela przedmiotu hipoteki i przysługuje jej pierwszeństwo zaspokojenia przed hipotekami ustanowionymi dla zabezpieczenia innych należności.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli przedmiot hipoteki przymusowej ustanowionej dla zabezpieczenia należności, o których mowa w art. 34 § 1 jest obciążony hipoteką ustanowioną dla zabezpieczenia należności z tytułu:

- 1) składek na ubezpieczenie społeczne,
- 2) kredytu bankowego na cele mieszkaniowe, udzielonego na okres co najmniej 5 lat; w tym przypadku o pierwszeństwie zaspokojenia decyduje kolejność wniosków o dokonanie wpisu.”;

10) skreśla się art. 37;

11) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. § 1. Organy podatkowe mogą występować z wnioskiem o założenie księgi wieczystej dla nieruchomości podatnika, płatnika lub inkasenta.

§ 2. Jeżeli przedmiot hipoteki przymusowej nie posiada księgi wieczystej zabezpieczenie zobowiązań podatkowych dokonywane jest przez złożenie wniosku o wpis do zbioru dokumentów.”;

12) w art. 39 :

a) w § 1 wyraz „ustawowej” zastępuje się wyrazem „przymusowej”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzór formularza oświadczenia, o którym mowa w § 2, uwzględniający dane identyfikujące osobę składającą oświadczenie, rodzaj, miejsce położenia i powierzchnię nieruchomości, rodzaj prawa majątkowego, które może być przedmiotem hipoteki, miejsce położenia rzeczy w stosunku, do której przysługuje prawo majątkowe, numer księgi wieczystej lub zbioru dokumentów i oznaczenie sądu właściwego do prowadzenia księgi wieczystej lub zbioru dokumentów oraz ich stan prawny wraz z ewentualnymi obciążeniami.”;

13) skreśla się art. 40;

14) w art.41 w § 2 wyrazy „wszczenie postępowania w sprawie ustanowienia zastawu” zastępuje się wyrazami „ustanowienie zastawu”;

15) w art. 44:

a) dotychczasową treść oznacza się jako § 1,

b) po § 1 dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Dla zobowiązań podatkowych, powstających w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1, podstawę wpisu zastawu skarbowego stanowi również deklaracja, jeżeli wykazane w niej zobowiązanie podatkowe nie zostało wykonane.”;

16) art.45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. Spisu rzeczy ruchomych oraz praw majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego, dokonuje organ podatkowy. Przepisy art.39 § 1 i 2 stosuje się odpowiednio.”;

17) w art. 46 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzór rejestrów, o których mowa w art. 43, sposób prowadzenia tych rejestrów uwzględniając termin wpisu zastawu skarbowego do rejestru oraz termin przekazywania informacji z rejestrów do Centralnego Rejestru Zastawów Skarbowych,

2) wysokość opłaty, o której mowa w § 2, uwzględniając koszty związane z wydaniem wypisu.”;

18) w art. 47 :

a) w § 4 skreśla się wyrazy „i inkasentów”,

b) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. Terminem płatności dla inkasentów jest dzień następujący po ostatnim dniu, w którym, zgodnie z przepisami prawa podatkowego wpłata podatku powinna nastąpić, chyba że właściwy organ jednostki samorządu terytorialnego wyznaczył termin późniejszy.”,

c) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, terminy płatności poszczególnych podatków, zaliczek na podatek lub rat podatku, wskazując dzień, miesiąc i rok, w którym upływa termin płatności.”;

19) w art. 49:

a) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. W razie niedotrzymania terminu płatności odroczonego podatku bądź terminu płatności którejkolwiek z rat, na jakie został rozłożony podatek lub zaległość podatkowa, następuje z mocy prawa wygaśnięcie decyzji:

- 1) o odroczeniu terminu płatności podatku - w całości,
- 2) o rozłożeniu na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowej - w części dotyczącej raty nie zapłaconej w terminie płatności.”,

b) w § 3 wyrazy „§ 1 i 2” zastępuje się wyrazami „§ 1 - 2a”;

20) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Art.50. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, przedłużać terminy przewidziane w przepisach prawa podatkowego z wyjątkiem terminów określonych w art.68-71, art.76 § 1, art.78 § 1, art.80 § 1, art.87 § 3 i 4, art.88 § 1 i art.118, uwzględniając grupy podatników, którym przedłużono terminy, rodzaje czynności, których termin wykonania został przedłużony oraz dzień upływu przedłużonego terminu.”;

21) w art. 52:

a) w § 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 4 w brzmieniu:

„4) oprocentowanie nienależnej nadpłaty bądź zwrotu podatku zwrócone lub zaliczone na poczet zaległych, bieżących lub przyszłych zobowiązań podatkowych.”,

b) w § 2 wyrazy „art. 275” zastępuje się wyrazami „art. 274”;

22) w art. 54:

a) w § 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) od zaległości z tytułu podatków stanowiących dochody budżetu państwa, jeżeli ich wysokość nie przekracza 2,00 zł.”,

b) skreśla się § 3;

23) w art.60 po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności i Prezesem Narodowego Banku Polskiego, może określić, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wpłaty gotówkowej oraz polecenia przelewu na rachunek organu podatkowego, uwzględniając dane identyfikujące wpłacającego oraz tytuł wpłaty.”;

24) w art.61 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, dopuścić zapłatę niektórych podatków papierami wartościowymi, określając szczegółowe zasady stosowania tej formy zapłaty podatku, termin i sposób dokonania zapłaty, rodzaj papieru wartościowego oraz sposób obliczenia jego wartości dla potrzeb zapłaty podatku.”;

25) w art. 66:

a) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Starosta powiadamia właściwy urząd skarbowy o zawarciu umowy, o której mowa w § 2, przesyłając jednocześnie jej kopię.”,

b) po § 4 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w § 2, organ podatkowy pierwszej instancji wydaje decyzję stwierdzającą wygaśnięcie zobowiązania podatkowego. Przepis art. 55 § 2 stosuje się odpowiednio.”;

26) w art.67 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Organ podatkowy może umorzyć zaległość podatkową z urzędu, jeżeli:

- 1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne,
- 2) kwota zaległości podatkowej nie przekracza pięciokrotnej wartości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym,
- 3) kwota zaległości podatkowej nie została zaspokojona w zakończonym postępowaniu likwidacyjnym lub upadłościowym,
- 4) podatnik zmarł nie pozostawiając żadnego majątku lub pozostawił ruchomości niepodlegające egzekucji na podstawie odrębnych przepisów albo pozostawił przedmioty codziennego użytku domowego, których łączna wartość nie przekracza kwoty stanowiącej trzykrotność przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim kwartale i jednocześnie brak jest następców prawnych oraz nie ma możliwości orzeczenia odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej; w takim przypadku decyzję umarzającą zaległość podatkową pozostawia się w aktach sprawy.”;

27) w art.72 po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Jeżeli wpłata dotyczyła zaległości podatkowej, na równi z nadpłatą traktuje się także część wpłaty, która została zaliczona na poczet odsetek za zwłokę.”;

28) w art.76 w § 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 4 w brzmieniu:

„4) 2 miesiące od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty wraz ze skorygowanym zeznaniem (deklaracją) w przypadku wymienionym w art. 79 § 2b, lecz nie wcześniej niż

po upływie 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania lub deklaracji, o których mowa w art.74 § 2.”;

29) w art. 77 § 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) w przypadkach przewidzianych w art. 76 § 1 pkt 1 lit. e) i pkt 4 – od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty wraz ze skorygowanym zeznaniem (deklaracją):

a) jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie 30 dni od dnia wydania decyzji o stwierdzeniu nadpłaty,

b) jeżeli decyzja o stwierdzeniu nadpłaty nie została wydana w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty,

c) jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie, o którym mowa w art. 76 § 1 pkt 4,

3) w przypadku przewidzianym w art.76 § 1 pkt 3 - od dnia powstania nadpłaty, jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania lub deklaracji, o których mowa w art.74 § 2, - do dnia zwrotu nadpłaty lub do dnia zaliczenia jej na poczet zaległych bądź bieżących zobowiązań podatkowych lub do dnia złożenia wniosku o zaliczenie nadpłaty na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych.”;

30) w art. 78:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Po upływie terminu określonego w § 1 wygasa również prawo do złożenia wniosku o zaliczenie nadpłaty na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych oraz możliwość zaliczenia nadpłaty na poczet zaległych oraz bieżących zobowiązań podatkowych.”,

b) w § 3 skreśla się wyrazy „bieżących lub”;

31) w art.79:

a) w § 1 wyrazy „żądanie stwierdzenia” zastępuje się wyrazami „wniosek o stwierdzenie”,

b) po § 2 dodaje się § 2a i 2b w brzmieniu:

„§ 2a. W przypadkach, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a) i b) oraz w pkt 2 podatnik, płatnik lub inkasent równocześnie z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty składają skorygowane zeznanie (deklarację).

§ 2b. Jeżeli prawidłowość skorygowanego zeznania (deklaracji) nie budzi wątpliwości organ podatkowy zwraca nadpłatę bez wydawania decyzji o stwierdzeniu nadpłaty.”;

32) w art.80 w § 1 wyrazy „żądania stwierdzenia” zastępuje się wyrazami „złożenia wniosku o stwierdzenie”;

33) w art.81:

a) skreśla się § 1,

b) § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Uprawnienie do skorygowania deklaracji przysługuje:

1) podatnikom, którzy w złożonej deklaracji wykazali zobowiązanie podatkowe w wysokości mniejszej od należnej albo kwotę nadpłaty bądź podatku przypadającego do zwrotu w wysokości większej od należnej,

2) płatnikom lub inkasentom - w przypadkach określonych w art.79 § 2 pkt 2.

§ 3. W przypadku skorygowania deklaracji nie stosuje się kar przewidzianych w kodeksie karnym skarbowym.”,

c) w § 4 w pkt 1 i 2 po wyrazach „kontroli podatkowej” dodaje się wyrazy „albo skarbowej”,

d) skreśla się § 5;

34) w art. 82 :

a) w § 1 w pkt 2 wyrazy “osobami zagranicznymi” zastępuje się wyrazami “nierezydentami w rozumieniu przepisów prawa dewizowego”,

b) w § 4 wyrazy „wiadomości stanowiące tajemnicę służbową w rozumieniu przepisów o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej” zastępuje się wyrazami „informacje niejawne stanowiące tajemnicę służbową w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych”,

c) w § 5 wyrazy “§ 1 i 2” zastępuje się wyrazami “§ 1 pkt 1 i w § 2”,

d) w § 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przypadki oraz zakres informacji, o których mowa w § 1 pkt 2, a także szczegółowe zasady, termin oraz tryb ich sporządzania i przekazywania, ze szczególnym uwzględnieniem powiązań kapitałowych oraz nadzorczych pomiędzy rezydentami i nierezydentami w rozumieniu przepisów prawa dewizowego oraz posiadania przez nierezydentów przedstawicielstw i zakładów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”;

35) art. 83 otrzymuje brzmienie:

„Art. 83. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw obrony narodowej, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, zakres i termin przekazywania informacji, o których mowa w art. 82 § 1, przez organy lub jednostki podległe tym ministrom, uwzględniając dane identyfikujące strony zawartej umowy oraz tryb ich przekazywania zapewniający szczególną ochronę informacji w nich zawartych.”;

36) art. 85 otrzymuje brzmienie:

„Art. 85. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, w zakresie niezbędnym do kontroli prawidłowości wykonywania obowiązków podatkowych oraz korzystania z uprawnień przewidzianych w przepisach prawa podatkowego, grupy podmiotów obowiązanych do:

1) składania zeznań, wykazów, informacji lub deklaracji oraz ustalać zakres danych zawartych w tych dokumentach, a także terminy ich składania i rodzaje dokumentów, które powinny być do nich dołączone,

2) prowadzenia ksiąg podatkowych oraz określać ich rodzaje i sposoby prowadzenia, a także szczegółowe warunki jakim powinny one odpowiadać, aby stanowiły dowód w postępowaniu podatkowym.”;

37) w art. 87 § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji, które muszą być zawarte w rachunkach, uwzględniając w szczególności dane identyfikujące sprzedawcę i kupującego, wykonawcę i odbiorcę usług oraz oznaczenie wartości i rodzaju transakcji.”;

38) art.89 otrzymuje brzmienie:

„Art. 89. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) grupy podatników zwolnionych z obowiązku wystawiania rachunków, o których mowa w art.87 § 1, w przypadkach w których rodzaj i sposób prowadzenia działalności gospodarczej lub wykonywania wolnego zawodu znacznie utrudnia wystawianie rachunków,
- 2) przypadki, w których w zakresie niezbędnym do kontroli prawidłowości wykonywania obowiązków podatkowych oraz korzystania z uprawnień przewidzianych w przepisach prawa podatkowego, podatnicy są obowiązani do:
 - a) dokumentowania rachunkami nabycia towarów lub usług,
 - b) prowadzenia ewidencji rachunków dokumentujących nabycie towarów lub usług.”;

39) w art.109 wyrazy „art.64, 66” zastępuje się wyrazami „art.64-66”;

40) w art. 145 po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Strona ustanawiając pełnomocników wyznacza jednego z nich jako właściwego do doręczeń. W przypadku niewyznaczenia pełnomocnika właściwego do doręczeń organ podatkowy doręcza pismo jednemu z pełnomocników.”;

41) w art. 147 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Obowiązek, o którym mowa w § 1, dotyczy również osób fizycznych będących nierezydentami w rozumieniu przepisów prawa dewizowego.”;

42) w art. 148 § 2 w pkt 2 po wyrazach „osobie upoważnionej” dodaje się wyrazy „przez pracodawcę”;

43) art. 150 otrzymuje brzmienie:

„Art. 150. § 1. W razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 148 lub art. 149:

- 1) poczta przechowuje pismo przez okres siedmiu dni w swojej placówce pocztowej - w przypadku doręczenia pisma przez pocztę,

2) pismo składa się na okres siedmiu dni w urzędzie gminy (miasta) - w przypadku doręczania pisma przez pracownika organu podatkowego lub przez inną upoważnioną osobę.

§ 2. Zawiadomienie o pozostawianiu pisma w miejscu określonym w § 1 umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe na drzwiach mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe, bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata. W tym przypadku doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.”;

44) art. 151 otrzymuje brzmienie:

„Art. 151. Osobom prawnym oraz jednostkom organizacyjnym nie mającym osobowości prawnej pisma doręcza się w lokalu ich siedziby lub w miejscu prowadzenia działalności - osobie upoważnionej do odbioru korespondencji. Przepisy art. 146, art. 148 § 2 pkt 1 i art. 150 stosuje się odpowiednio.”;

45) w art. 154 w § 3 po wyrazie „przyjętych” skreśla się przyimek „w”;

46) w art.163 w § 1 i 2 wyrazy „O przywróceniu” zastępuje się wyrazami „W sprawie przywrócenia”;

47) w art. 165 po § 4 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Przepisów § 2 i § 4 nie stosuje się do postępowania w sprawie:

- 1) ustalenia zobowiązań podatkowych, które zgodnie z odrębnymi przepisami, ustalone są corocznie, jeżeli stan faktyczny, na podstawie którego ustalono wysokość zobowiązania podatkowego za poprzedni okres, nie uległ zmianie,
- 2) umorzenia zaległości podatkowych w przypadku, o którym mowa w art. 67 § 4.”;

48) w art.171:

- a) w § 1 wyrazy „art.66 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego” zastępuje się wyrazami „§ 2”;
- b) w § 2 wyrazy „art.66 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego” zastępuje się wyrazami „§ 1”;

49) art.200 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się w przypadkach przewidzianych w art.123 § 2 i art.165 § 5.”;

50) w art.233 § 1 pkt 2 lit. b) wyraz „podatkowemu” zastępuje się wyrazami „pierwszej instancji”;

51) w art. 234 wyraz „społeczny” zastępuje się wyrazem „publiczny”;

- 52) w art. 248 w § 1 wyrazy „do stwierdzenia” zastępuje się wyrazami „w sprawie stwierdzenia”;
- 53) w art. 252:
a) w § 1 wyrazy „art. 247” zastępuje się wyrazami „art.247 § 1”,
b) w § 2 wyrazy „o wstrzymaniu” zastępuje się wyrazami „w sprawie wstrzymania”;
- 54) w art.258:
a) w § 1 pkt 4 przecinek zastępuje się kropką i skreśla się pkt 5,
b) w § 3 wyrazy „§ 1 pkt 3-5” zastępuje się wyrazami „§ 1 pkt 3 i 4”;
- 55) skreśla się art. 259;
- 56) w art. 260 w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) decyzji nie można uchylić lub stwierdzić jej nieważności z przyczyn wymienionych w art. 245 § 2 lub w art. 247 § 2.”;
- 57) w art.267 w § 1 skreśla się pkt 2;
- 58) w art. 272 w pkt 1 lit. a) skreśla się wyrazy „i oświadczeń majątkowych”;
- 59) w art. 295 w § 1 wyrazy „art. 184” zastępuje się wyrazami „art. 182”;
- 60) w art. 296 w § 1 wyrazy „tajemnicy państwowej i służbowej” zastępuje się wyrazami „informacji niejawnych”;
- 61) w art.298 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w następującym brzmieniu:
„3a) pracownikom wywiadu skarbowego,”;
- 62) w art. 299:
a) § 3 otrzymuje brzmienie:
§ 3. Informacje, o których mowa w § 1, udostępniane są również:
1) organom celnym,
2) organom inspekcji celnej,
3) powiatowym oraz wojewódzkim urządowi pracy,
4) jednostkom organizacyjnym Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
5) jednostkom organizacyjnym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.”,
b) w § 4 po wyrazie „Społecznych” dodaje się wyrazy „oraz Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego”;
- 63) art. 303 otrzymuje brzmienie:
„Art. 303. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wydawania zaświadczeń, o których mowa w art. 98 § 3, art. 112 § 7 oraz art. 302, ze szczególnym uwzględnieniem właściwości miejscowej i rzeczowej organów podatkowych oraz udziału podatnika w procedurze wydania zaświadczenia.”;

64) w art. 13 § 2-4, art. 14 § 1 i 2, art. 19 pkt 2 i 3, art. 22 § 6, art. 48 § 3, art. 56 § 3, art. 58, art. 63 § 2, art. 67 § 3, art. 82 § 3 i 6, art. 84 § 2, art. 119 § 2, art. 130 § 4 i 5, art. 131 § 2 pkt 2, art. 196 § 4, art. 221, art. 244 § 3, art. 246 § 2, art. 248 § 1, art. 278 § 5 i § 6 pkt 2, art. 283 § 3, art. 294 § 1 pkt 4, art. 297 § 1 pkt 1, art. 298 pkt 1, art. 299 § 1, art. 304 § 1, oraz w art. 305 § 1 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Minister Finansów” zastępuje się w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw finansów publicznych”.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz.U. Nr 19, poz.147, z 1991 r. Nr 22, poz.92 i Nr 115, poz. 496, z 1994 r. Nr 85, poz. 388, z 1996 r. Nr 107, poz. 499, z 1997 r. Nr 117, poz. 752, Nr 137, poz.926 i Nr 140, poz. 940 oraz z 1998 r. Nr 106, poz.668) wprowadza się następujące zmiany:

1) skreśla się art.66;

2) art.67 otrzymuje brzmienie:

„Art. 67. Do powstania hipoteki niezbędny jest wpis w księdze wieczystej.”;

3) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. Hipotekę przymusową można uzyskać także na podstawie tymczasowego zarządzenia sądu, postanowienia prokuratora albo na mocy przepisów szczególnych na podstawie decyzji, chociażby decyzja nie była ostateczna.”;

4) art.111 otrzymuje brzmienie:

„Art. 111. Hipoteka przymusowa wpisana na podstawie nieprawomocnego orzeczenia, tymczasowego zarządzenia sądu, postanowienia prokuratora albo nieostatecznej decyzji jest hipoteką kaucyjną.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100 oraz z 2000 r. Nr 68, poz. 805) art. 24a otrzymuje brzmienie:

„Art. 24a. 1. Skarbowi Państwa przysługuje hipoteka przymusowa z tytułu warunkowych wierzytelności wynikających z wypłacenia zaliczki naliczonego podatku.

2. Do hipoteki przymusowej, o której mowa w ust.1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz.926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062 oraz z 2000r. Nr ..., poz. ...).”

Art. 4. W ustawie z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz.887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz.228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz.802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz.118) w art. 26:

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Należności z tytułu składek są zabezpieczane hipoteką przymusową na wszystkich nieruchomościach dłużnika. Podstawą ustanowienia hipoteki jest doręczona decyzja określająca wysokość należności z tytułu składek.”,

2) w ust. 4 wyraz „ustawowej” zastępuje się wyrazem „przymusowej”.

Art. 5. 1. Hipoteki ustawowe wpisane do księgi wieczystej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się z tym dniem hipotekami przymusowymi.

2. W dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają hipoteki ustawowe nie wpisane do księgi wieczystej.

3. Wnioski o wpis do księgi wieczystej hipoteki ustawowej złożone do sądu rejonowego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy traktuje się jako wnioski o wpis hipoteki przymusowej.

Art. 6. W sprawach stwierdzenia wygaśnięcia decyzji o odroczeniu terminu płatności podatku oraz o rozłożeniu na raty zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się dotychczasowe przepisy art.258 § 1 pkt 5 i § 3 oraz art.259 ustawy, o której mowa w art.1.

Art. 7. Żądania stwierdzenia nadpłaty podatku wniesione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są rozpatrywane na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 8. Pozostają w mocy, do czasu ich zastąpienia, nie dłużej jednak niż do dnia 8 maja 2001 r., przepisy wydane na podstawie dotychczasowych przepisów ustawy, o której mowa w art.1, o ile nie są sprzeczne z przepisami niniejszej ustawy.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001r.

UZASADNIENIE

Uchwalona w dniu 29 sierpnia 1997 r. ustawa - Ordynacja podatkowa obowiązuje od dnia 1 stycznia 1998 r. Zamieszczono w niej szereg rozwiązań, które w istotnym stopniu modyfikowały uprzednio obowiązujące zasady ogólnego prawa podatkowego. Problemy funkcjonowania owych rozwiązań od samego początku były uważnie obserwowane przez służby skarbowe oraz systematycznie sygnalizowane Ministrowi Finansów. Kształtujące się linie orzecznictwa sądowego w sprawach podatkowych oraz stanowisko przedstawicieli doktryny prawa administracyjnego również wytyczają kierunki nowelizacji Ordynacji podatkowej. Zgłaszane uwagi i propozycje wskazują na potrzebę gruntownej zmiany większości unormowań Ordynacji podatkowej. Wymaga to jednak uprzedniego przeprowadzenia szerokich uzgodnień i konsultacji z przedstawicielami środowisk naukowych oraz aparatem skarbowym.

Obecnie zachodzi jednak potrzeba dokonania niezwłocznych zmian w niektórych przepisach ustawy - Ordynacja podatkowa, które można podzielić na trzy podstawowe segmenty:

I. Dostosowanie niektórych przepisów ustawy - Ordynacja podatkowa do unormowań Konstytucji RP.

II. Niezbędne usprawnienie funkcjonowania jednostek organizacyjnych aparatu skarbowego oraz zmiana instytucji zabezpieczenia hipotecznego.

III. Skorygowanie stwierdzonych w obecnie obowiązujących przepisach Ordynacji podatkowej oczywistych omyłek redakcyjnych i błędnych odesłań, a także wprowadzenie pewnych zmian o charakterze dostosowawczym.

I.

Na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich o stwierdzenie niekonstytucyjności przepisów art. 3 pkt 2, art. 4 § 2, art. 25, art. 39 § 3, art. 50, art. 54 § 3, art. 58, art. 67 § 4, art. 83, art.85 i art.89 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz.926 z późn. zm.) w dniu 9 listopada 1999 r. Trybunał Konstytucyjny wydał wyrok (sygn. akt K.28/98) opublikowany w Dzienniku Ustaw Nr 92, poz.1062, w którym orzekł między innymi że:

1) przepis art.25 pkt 1 Ordynacji podatkowej jest niezgodny z:

- art.217 Konstytucji RP przez to, że przekazuje do uregulowania rozporządzeniem podstawowych konstrukcji podatkowych, wkraczając tym samym w materię zarezerwowane do wyłączności ustawy,

- art.92 ust.1 Konstytucji RP przez to, że nie odpowiada określonym w tym przepisie wymaganiom, jakie musi spełniać upoważnienie ustawowe, gdyż nie zawiera wytycznych co do treści tego aktu wykonawczego,

2) art.39 § 3 Ordynacji podatkowej jest niezgodny z art.87 ust.1 Konstytucji RP przez to, że upoważnia do uregulowania w formie zarządzenia, jako aktu o charakterze wewnętrznym, materii podlegającej uregulowaniu aktem normatywnym powszechnie obowiązującym,

3) art.50 Ordynacji podatkowej jest niezgodny z art.92 ust.1 Konstytucji RP przez to, że nie odpowiada określonym w tym przepisie wymaganiom, jakie musi spełniać upoważnienie ustawowe, gdyż konstruuje blankietowe upoważnienie dla tego aktu wykonawczego,

4) art.54 § 3 Ordynacji podatkowej jest niezgodny z art.92 ust.1 Konstytucji RP przez to, że nie odpowiada określonym w tym przepisie wymaganiom, jakie musi spełniać upoważnienie ustawowe, gdyż konstruuje blankietowe upoważnienie dla tego aktu wykonawczego,

5) art.67 § 4 Ordynacji podatkowej jest niezgodny z:

- art.217 Konstytucji RP przez to, że przekazuje do uregulowania rozporządzeniem materii ustawowej zasad umarzania zaległości podatkowych z tytułu podatków stanowiących dochody budżetu państwa lub odsetek za zwłokę przypadających od tych zaległości,

- art.92 ust.1 Konstytucji RP przez to, że nie odpowiada określonym w tym przepisie wymaganiom, jakie musi spełniać upoważnienie ustawowe, gdyż konstruuje blankietowe upoważnienie dla tego aktu wykonawczego,

6) art.85 Ordynacji podatkowej jest niezgodny z art.92 ust.1 Konstytucji RP przez to, że nie odpowiada określonym w tym przepisie wymaganiom, jakie musi spełniać upoważnienie ustawowe, gdyż nie zawiera wytycznych co do treści tego aktu wykonawczego,

7) art.89 Ordynacji podatkowej jest niezgodny z art.92 ust.1 Konstytucji RP przez to, że nie odpowiada określonym w tym przepisie wymaganiom, jakie musi spełniać upoważnienie ustawowe, gdyż nie zawiera wytycznych co do treści tego aktu wykonawczego.

Termin utraty mocy przepisów Ordynacji podatkowej niezgodnych z przepisami Konstytucji RP Trybunał Konstytucyjny odroczył do dnia 8 maja 2001 r. przyznając czas niezbędny do dostosowania wymienionych przepisów do unormowań Konstytucji RP.

Ze względu na fakt, iż w związku z art.217 Konstytucji RP materia określona w art.25 i art.67 § 4 ustawy - Ordynacja podatkowa może być uregulowana wyłącznie w ustawie, upoważnienia do wydania w tym zakresie rozporządzeń stają się zbędne i projektuje się ich skreślenie - **art.1 pkt 4**. W miejsce obecnego przepisu art.67 § 4 ustawy proponuje się wprowadzić odrębne unormowanie określone w **art.1 pkt 26** projektu (szczegółowo omówione w dziale III niniejszego uzasadnienia).

Dostosowanie do wymogów Konstytucji RP treści upoważnienia zawartego w art.39 § 3 ustawy - Ordynacja podatkowa polegać będzie na określeniu formy regulacji jako „rozporządzenie” oraz skonstruowaniu wytycznych w zakresie danych, które powinny zostać zawarte w formularzu oświadczenia o wyjawieniu nieruchomości i praw majątkowych mogących być przedmiotem hipoteki - **art.1 pkt 12 lit b** projektu.

Niekonstytucyjność przepisu art.54 § 3 ustawy - Ordynacja podatkowa proponuje się usunąć poprzez jego skreślenie i unormowanie zagadnienia nienaliczania odsetek za zwłokę (regulowanego dotychczas w § 10a rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 1997 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy - Ordynacja podatkowa Dz. U. Nr 162, poz.1124 z późn. zm.) bezpośrednio w ustawie - **art.1 pkt 22**. Projektowany przepis odnosi zasadę nienaliczania odsetek za zwłokę tylko do podatków stanowiących dochody budżetu państwa, inaczej niż obecnie obowiązujący § 10a cytowanego rozporządzenia który dotyczy wszystkich należności podatkowych. Podatki stanowiące dochody jednostek samorządu terytorialnego zasadniczo występują w stosunkowo niewielkich kwotach. W konsekwencji w przypadku niewielkiego uchybienia terminu płatności podatku proporcjonalnie nieznaczne będą też kwoty odsetek za zwłokę; ich wysokość często nie przekroczy 2,00 zł. Stosowanie tego unormowania również w zakresie należności podatkowych jednostek samorządu terytorialnego pozbawiałoby odsetki za zwłokę ich funkcji rekompensacyjnej. Nieznaczne uchybienia terminu płatności podatku samorządowego nie skutkują wówczas dla podatnika żadnymi konsekwencjami finansowymi, przez co odsetki za zwłokę tracą także swój sankcyjny walor.

Treść upoważnień zawartych w przepisach art.50, art.85 i art.89 proponuje się przerehabilitować i uzupełnić o wytyczne określające cel i kierunek regulacji aktu wykonawczego - **art.1 pkt 20** oraz **pkt 36 i 38** projektu. Materia określona w dotychczasowym przepisie art.85 pkt 2 mieści się w treści projektowanego art.85 pkt 2, a zagadnienia przewidziane do unormowania w rozporządzeniu na mocy aktualnego art.89 pkt 3 zawarte są w treści projektowanego art.89 pkt 2 lit b).

Krytyczna ocena konstytucyjności wskazanych powyżej upoważnień przeprowadzona przez Trybunał Konstytucyjny daje też asumpt do uzupełnienia o niezbędne wytyczne wskazujące cel i kierunek regulacji w aktach wykonawczych także innych ustawowych upoważnień, które co prawda nie były przedmiotem orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego ale uwagi i zastrzeżenia wyrażone przez Trybunał w uzasadnieniu cytowanego powyżej wyroku zachowują swoją aktualność w stosunku do tych przepisów. Proponuje się zatem dokonać zmian określonych w **art.1 pkt: 2, 3, 5, 17, 18 lit c, 24, 33 lit d, 34 lit d, 35 i 63** projektu.

II.

1. Obecny przepis art.14 § 5 Ordynacji podatkowej jedynie w fragmentaryczny sposób reguluje proceduralne kwestie związane z udzielaniem przez organy podatkowe informacji o zakresie stosowania prawa podatkowego w indywidualnych sprawach. W celu ochrony interesów wnioskujących o takie informacje podatników, płatników lub inkasentów niezbędne jest oznaczenie terminów do załatwienia wniosku. Niezbędnym uzupełnieniem tej instytucji jest też umożliwienie organom podatkowym wzywania wnioskodawcy do uzupełnienia wymogów formalnych wniosku o informację oraz do uiszczenia opłaty skarbowej, pod sankcją pozostawienia wadliwego wniosku bez odpowiedzi (**art.1 pkt 1** projektu).

2. Przepis art.34 § 1 ustawy - Ordynacja podatkowa przyznaje Skarbowi Państwa oraz jednostkom samorządu terytorialnego hipotekę ustawową na wszystkich nieruchomościach podatnika z tytułu zobowiązań podatkowych powstających na mocy decyzji ustalającej oraz z tytułu zaległości podatkowych w podatkach stanowiących ich dochód.

1. Hipoteka ustawowa powstaje z dniem doręczenia decyzji wymierzającej te zobowiązania.
2. Hipoteka ustawowa podlega wpisaniu do księgi wieczystej prowadzonej przez właściwy sąd rejonowy w terminie miesiąca od dnia powstania, pod rygorem wygaśnięcia.
3. Wpisanej hipotece ustawowej przysługuje pierwszeństwo zaspokojenia przed innymi hipotekami, z wyłączeniem należności z tytułu bankowych kredytów mieszkaniowych.

Dotychczasowy szeroki zakres funkcjonowania hipoteki ustawowej w odniesieniu do zobowiązań podatkowych uznawany jest za istotną barierę w rozwoju rynku nieruchomości gdyż podwyższa ryzyko kredytodawców oraz nabywców nieruchomości i praw majątkowych obciążonych powstałą, lecz w okresie 1 miesiąca nie wpisaną do księgi wieczystej, hipoteką ustawową. Zmianę obowiązujących w tym zakresie przepisów postuluje między innymi Zespół d/s Odbiurokratyzowania Gospodarki. Aktualnie istniejące ograniczenia w stosowaniu instytucji hipoteki ustawowej umożliwiają generalne zastąpienie w ustawie - Ordynacja podatkowa instytucji hipoteki ustawowej przez hipotekę przymusową, która:

- powstawałaby poprzez wpis do księgi wieczystej,
- jeżeli nieruchomość nie posiada księgi wieczystej organ podatkowy składa wniosek o założenie księgi, a zabezpieczenie dokonywane byłoby tymczasowo (do czasu założenia księgi wieczystej) przez złożenie wniosku o wpis do zbioru dokumentów.

Przyjęcie również w stosunku do wierzytelności podatkowych ogólnej zasady ujawniania w księdze wieczystej tego środka zabezpieczenia podwyższy pewność obrotu gospodarczego i znacznie zmniejszy ryzyko kredytodawców oraz nabywców nieruchomości, usuwając element niepewności związany z możliwością niewpisania hipoteki ustawowej w

okresie 1 miesiąca od jej powstania. Bezpieczeństwo finansów publicznych wymaga pozostawienia uprzywilejowania w zaspokajaniu z hipoteki przymusowej przed innymi należnościami hipotecznymi, w szczególności należnościami cywilnoprawnymi, w takim zakresie z jakiego korzysta obecnie hipoteka ustawowa. Zasada pierwszeństwa hipoteki przymusowej ograniczona zostałaby, na rzecz kolejności wpisu hipoteki, jedynie w zakresie zabezpieczonych hipotecznie:

- należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne,
- należności banku z tytułu długoterminowego kredytu mieszkaniowego; jednocześnie w proponowanym art.36 § 2 pkt 1 doprecyzowuje się niedookreślone pojęcie „długoterminowości” kredytu mieszkaniowego, korzystającego z przywileju w zaspokajaniu.

Wykonanie zaprezentowanej koncepcji modyfikacji zabezpieczenia hipotecznego wymaga zmiany:

- przepisów art.34-40 ustawy - Ordynacja podatkowa - **art.1 pkt 7-13** projektu,
- ustawy o księgach wieczystych i hipotece - **art. 2** projektu,
- ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym - **art. 3** projektu,
- art.26 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych - **art. 4** projektu.

Przeprowadzając tak istotną zmianę instytucji zabezpieczenia hipotecznego wskazane jest wprowadzenie możliwości dokonywania tego zabezpieczenia gdy nieruchomości nie posiada księgi wieczystej - **art.1 pkt 11**.

3. Na podstawie art.26a ustawy z dnia 17 czerwca 1966r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 1991 r. Nr 36, poz.161 z późn. zm.) zeznanie (deklaracja) złożona przez zobowiązanego stanowi podstawę wystawienia tytułu wykonawczego. W związku z powyższym należy stwierdzić pewną niekonsekwencję w art.44 ustawy - Ordynacja podatkowa określającym jako podstawę wpisu zastawu skarbowego wyłącznie doręczone decyzje wymierzające zobowiązania podatkowe. W celu usprawnienia stosowania instytucji zastawu skarbowego niezbędne jest więc umożliwienie ustanawiania zastawu skarbowego również na podstawie deklaracji, jeżeli wykazane w niej zobowiązanie podatkowe nie zostało wykonane - **art.1 pkt 15** projektu.

4. Celem zmiany proponowanej w **art.1 pkt 18 lit a i b** jest przesunięcie o jeden dzień terminu płatności podatków pobieranych przez inkasenta. Często inkasent pobiera podatek w ostatnim dniu terminu płatności (podatnik nie ma obowiązku przekazywać inkasentowi wcześniej) i w takim przypadku zazwyczaj nie jest technicznie możliwym wpłacenie przez inkasenta pobranego podatku do organu podatkowego w tym samym dniu. Jednostka samorządu terytorialnego powinna także posiadać uprawnienie do wyznaczenia późniejszego terminu płatności pobranego przez inkasentów podatku.

5. W **art.1 pkt 19** projektu postuluje się aby w razie niedotrzymania terminu płatności decyzja odroczeniowa lub ratalna (w części zawierającej niedotrzymaną ratę) wygasła z mocy prawa bez konieczności wydawania dodatkowej decyzji stwierdzającej wygaśnięcie, która i tak praktycznie ma charakter wyłącznie informacyjny. Uzasadnione jest to potrzebą uproszczenia i odbiurokratyzowania postępowania przed organami podatkowymi oraz poprawą efektywności i szybkości egzekwowania nie uiszczonych w terminie rat lub odroczonego podatku. Konsekwencją wprowadzenia tej zmiany będzie także wprowadzenie zmian o charakterze dostosowawczym zawartych w **art.1 pkt 54 i 55** projektu.

6. **Art.1 pkt 21 lit a** projektu wprowadza zasadę, iż zaległością podatkową jest również zwrócone oprocentowanie nadpłaty bądź zwrotu podatku. Oprocentowanie powinno dzielić los prawny świadczenia, które było podstawą jego naliczenia. Nielogicznym jest bowiem traktowanie jako zaległości podatkowej tylko kwoty nienależnie zwróconej nadpłaty lub podatku przypadającego do zwrotu, gdy zostało zwrócone również oprocentowanie.

Analogicznie niezbędne jest jednoznaczne rozstrzygnięcie wątpliwości w przedmiocie uznania za część nadpłaty (podlegającą oprocentowaniu) również odsetek za zwłokę zapłaconych wraz z nienależną zaległością podatkową. Odsetki za zwłokę dzielą byt prawny zaległości podatkowej, zatem jeżeli ta okazuje się być nienależną to logiczną konsekwencją jest również uznanie za nadpłaconą tą część wpłaty, którą organ podatkowy obligatoryjnie zarachował w momencie dokonywania wpłaty na poczet odsetek za zwłokę - **art.1 pkt 27** projektu.

7. Aktualnie wpłaty zobowiązań podatkowych dokonywane są na występujących w dostępnych w bankach rozmaitych formularzach wpłat. Ujednoczenie formularzy wpłaty gotówkowej oraz polecenia przelewu jest niezbędne w celu uproszczenia i przyspieszenia realizacji rozliczeń podatkowych i księgowania wpłat. W efekcie pozwoli to na bardziej pragmatyczne wykorzystanie pracy działów rachunkowych organów podatkowych i ukierunkowanie w większym zakresie ich działań na pobór zaległości podatkowych zamiast wyjaśniania treści niepełnie lub nieprawidłowo wypełnionych formularzy wpłat. Proponuje się zatem wprowadzenie upoważnienia dla Ministra Finansów do wydania rozporządzenia określającego wzory formularzy wpłaty gotówkowej oraz polecenia przelewu - **art.1 pkt 23** projektu.

8. Względy praktyczne i konieczność większego zabezpieczenia interesów budżetu państwa wymagają sprecyzowania trybu działania urzędu skarbowego w szczególnym przypadku wygaśnięcia zobowiązań podatkowych unormowanym w art.66 Ordynacji podatkowej oraz zacieśnienia współpracy w zakresie stosowania tej instytucji, pomiędzy starostą a urzędem skarbowym - **art. 1 pkt 25** projektu.

9. Zapis proponowany w **art.1 pkt 26** projektu uwzględnia wielokrotnie zgłaszany postulat wprowadzenia regulacji umożliwiającej organom podatkowym umarzanie z urzędu zaległości podatkowych. Należy podkreślić, iż w proponowanym zapisie do niezbędnego minimum ograniczono element uznaniowości przy wydawaniu decyzji w tych sprawach. Proponowane rozwiązania odciążą organy podatkowe od obsługi i wykazywania zaległości podatkowych, które praktycznie są nieściągalne. Takie rozwiązania pozwolą także określać realną kwotę wierzytelności podatkowych i doprowadzą do wcześniejszego wygaśnięcia pewnych grup zaległości podatkowych, bez zbędnego oczekiwania na ich przedawnienie. Obecny przepis art.67 § 4 Ordynacji podatkowej, upoważniający Ministra Finansów do stosowania umorzenia w drodze rozporządzenia jest niezgodny z art.217 Konstytucji RP. Niezgodność ta została stwierdzona wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 listopada 1999r. sygn. akt K. 28/98 (Dz.U. Nr 92, poz. 1062).

10. Aktualnie obowiązujące unormowania w zakresie nadpłat podatku spotkały się z krytyką organów podatkowych. Zarzuca się głównie wprowadzenie zbyt skomplikowanej i pracochłonnej procedury stwierdzania nadpłat i związanego ze stwierdzeniem nadpłaty obowiązku skorygowania deklaracji (po wydanej już decyzji). Nakładanie na podatnika, obecnym przepisem art.81 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej obowiązku skorygowania uprzednio złożonej deklaracji - **po** wydaniu decyzji stwierdzającej nadpłatę poza tym, że jest uciążliwe dla podatnika także niepotrzebnie biurokratyzuje postępowanie w sprawie stwierdzenia nadpłaty. Obecnie deklaracja korygująca składana przez podatnika ma charakter jedynie informacyjny i zasadniczo musi powielać ustalenia dokonane już przez organ podatkowy w decyzji stwierdzającej nadpłatę. Zasadne jest więc skreślenie zbędnego przepisu art.81 § 1 Ordynacji - **art.1 pkt 33 lit a** projektu, natomiast obecny przepis art.81 § 1 pkt 1 również jest zbędny gdyż stanowi powielenie przepisu art.73 § 2 pkt 1 Ordynacji. Bezpośrednio z tymi zmianami powiązany jest **art.1 pkt 31 lit b** projektu, który ma na celu uproszczenie trybu zwracania nadpłat poprzez ograniczenie obowiązku wydawania decyzji stwierdzającej nadpłatę tylko do sytuacji, gdy fakt istnienia lub wysokość nadpłaty jest

przedmiotem sporu lub budzi wątpliwości organu podatkowego. W pozostałych przypadkach wnioski o stwierdzenie bezspornie istniejącej nadpłaty będzie załatwiany *via facti* przez zwrot nadpłaty wynikającej ze skorygowanej deklaracji bez konieczności wydawania decyzji, która powielalaby w istocie dane wykazane w skorygowanej deklaracji. Podniesienie efektywności pracy organów podatkowych i zniesienie obowiązku wydawania aktu administracyjnego w przypadkach, gdy to nie jest konieczne, pozwoli na przyspieszenie realizacji zwrotów nadpłat.

Zasadniczo organ podatkowy powinien wydać decyzję stwierdzającą nadpłatę w terminie 2 miesiące od dnia złożenia wniosku (jeżeli termin ten zostanie przekroczony to stwierdzona nadpłata podlega oprocentowaniu). Analogicznie proponuje się wprowadzić 2 miesięczny termin do zwrotu nadpłaty jeżeli skorygowane zeznanie (deklaracja) nie budzi wątpliwości - **art.1 pkt 28** projektu. Taki zwrot nie może nastąpić jednak wcześniej niż po upływie podstawowego (3 miesięcznego) terminu do zwrotu nadpłaty wykazanej w pierwotnym zeznaniu (deklaracji); w razie braku takiego zastrzeżenia instytucja stwierdzenia nadpłaty mogłaby być wykorzystywana do „skracania” podstawowego terminu do zwrotu nadpłaty wykazanej w pierwotnym zeznaniu. Na gruncie proponowanych unormowań organ podatkowy będzie zobligowany w terminie 2 miesiące przeprowadzić czynności sprawdzające prawidłowość złożonej korekty (czasem niezbędne jest przeprowadzenie kontroli podatkowej) i zwrócić nadpłatę określoną przez podatnika w złożonej korekcie zeznania (deklaracji) albo wydać decyzję stwierdzającą nadpłatę w innej wysokości niż wykazana przez podatnika w korekcie, ewentualnie wydać decyzję odmawiającą stwierdzenia nadpłaty. Ponad 2 miesięczna zwłoka organu podatkowego polegająca na braku zwrotu nadpłaty wykazanej w złożonej korekcie bądź nie wydaniu decyzji stwierdzającej nadpłatę skutkować będzie obowiązkiem oprocentowania nadpłaty - jeżeli nadpłata istnieje (**art.1 pkt 29** projektu).

Oczywiste omyłki redakcyjne w zakresie przepisów dotyczących nadpłat korygują **art.1 pkt 29-32** projektu. Zaliczenie nadpłaty na poczet bieżących zobowiązań podatkowych następuje z urzędu stosownie do art.75 § 1 Ordynacji a nie na wniosek (**art.1 pkt 29 i 30**). Oczywistym dopełnieniem reguły przedawnienia prawa do zwrotu nadpłaty jest przedawnienie możliwości zaliczenia nadpłaty na poczet zaległych zobowiązań podatkowych (**pkt 30 lit a**). W obecnym stanie podatnik może bowiem w ekonomicznym sensie uzyskać nadpłatę doprowadzając po okresie przedawnienia do powstania zaległości, na którą organ podatkowy obligatoryjnie zaliczy przedawnioną nadpłatę. **Art. 1 pkt 29** - termin podany w obecnej treści art.77 § 2 pkt 2 lit a) Ordynacji pozostaje w oczywistej niespójności z terminem określonym przez art.76 § 1 pkt 1 lit e) Ordynacji (miesiąc nie zawsze liczy 30 dni). Oprocentowanie nadpłaty może przysługiwać tylko w razie wydania decyzji pozytywnej - stwierdzającej nadpłatę stąd zmiana w treści art.77 § 2 pkt 2 lit b) Ordynacji. Ujednolicenie terminologii - **art.1 pkt 31 lit a i pkt 32** projektu.

Aktualnie istniejące wątpliwości w zakresie możliwości korygowania deklaracji w związku z kontrolą skarbową usuwa **art.1 pkt 33 lit c** projektu, zrównując uprawnienia podatnika (płatnika lub inkasenta) w zakresie autokorekty w toku kontroli podatkowej i skarbowej. W **art.1 pkt 33 lit b** zawarta jest zmiana uzupełniająca przypadki uprawniające podatnika do autokorekty deklaracji o sytuację, gdy wykazano kwotę podatku przypadającego do zwrotu w wysokości większej od należnej oraz dostosowanie do kodeksu karnego skarbowego

II. Zmiana proponowana w **art.1 pkt 40** rozwiązuje kosztowny i uciążliwy dla organów podatkowych problem doręczania pisma jeżeli strona ustanowiła więcej niż jednego pełnomocnika, analogicznie do regulacji zawartej w art.141 § 3 Kpc. Natomiast zmiany zaproponowane w **art. 1 pkt 42, 43 i 44** projektu dotyczą niezwykle istotnego zagadnienia związanego z doręczaniem pism urzędowych. Zaproponowane zmiany z jednej strony pozwolą na elastyczne zastosowanie różnorodnych form doręczenia zastępczego, z drugiej zaś

strony powinny przyczynić się do skuteczniejszego doręczania pism osobom fizycznym, prawnym lub jednostkom organizacyjnym nie mającym osobowości prawnej. Problem skuteczności doręczeń jest jednym z większych problemów procedury podatkowej i brak praktycznych unormowań w tym zakresie często niweczy pracę organów podatkowych. Wydaje się, że zaproponowane rozwiązania wpłyną na poprawę istniejącej sytuacji oraz dodatkowo zmniejszą koszty doręczeń. Wskazać należy, że analogiczne praktycznie sprawdzone unormowania istnieją w kodeksach postępowania administracyjnego, cywilnego i karnego.

12. Regulacja zaproponowana w **art. 1 pkt 47** projektu (wprowadzenie dodatkowej normy do art. 165 Ordynacji) ma na celu wyeliminowanie zbędnej formalistyki, w sytuacji gdy decyzje ustalające wysokość zobowiązania podatkowego wydawane są corocznie. Dyspozycja tego przepisu dotyczy faktycznie wyłącznie podatków samorządowych (od nieruchomości, rolnego oraz leśnego) i pozwoli ona na wydawanie decyzji w sprawach tych podatków bez stosowania uciążliwej i zbędnej w tym przypadku procedury - tak dla podatnika, jak i gminnych służb skarbowych. Ponadto reguluje się sytuację, gdy wszczyna się postępowanie z urzędu (umorzenie zaległości podatkowych) i brak jest adresata postanowienia o wszczęciu postępowania. Podobna argumentacja przemawia za wprowadzeniem zmiany zawartej w **art.1 pkt 49** projektu.

13. Przepis art.298 zezwala organom podatkowym na udostępnianie akt spraw podatkowych między innymi organom kontroli skarbowej. Uprawnienie do wglądu w akta spraw podatkowych nie przysługuje jednak pracownikom wywiadu skarbowego w zakresie zadań wykonywanych na podstawie art.36 i 37 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz.U. z 1999r. Nr 54, poz. 572 z późn. zm.). Do zadań wywiadu skarbowego należy uzyskiwanie, gromadzenie, przetwarzanie i wykorzystywanie informacji o dochodach, obrotach, rzeczach i prawach majątkowych podlegających kontroli skarbowej. Czynności operacyjno-rozpoznawcze wywiadu skarbowego ukierunkowują działania kontroli skarbowej. Efektywne prowadzenie wywiadu skarbowego wymaga również dostępu do akt spraw podatkowych znajdujących się w organach podatkowych dla pracowników wywiadu skarbowego nie będących jednak organami kontroli skarbowej (**art.1 pkt 61 projektu**).

III

Zmiana zaproponowana w **art.1 pkt 6** dostosowuje przepisy Ordynacji do regulacji zamieszczonej w art.52 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zgodnie z którym sąd może orzec nie tylko o zniesieniu wspólności ustawowej ale i umownej.

Art. 1 pkt 14 i 16 korygują błędne przepisy regulujące instytucję zastawu skarbowego. Obecny art.41 § 2 Ordynacji traktuje o wszczęciu postępowania w sprawie ustanowienia zastawu skarbowego podczas gdy ustanowienie zastawu dokonywane jest jedynie przez czynności techniczne wpisu zastawu do rejestru i nie wymaga wszczęcia postępowania w tej sprawie ani wydawania jakichkolwiek aktów administracyjnych. Treść przepisu art.45 błędnie ogranicza obowiązki organu podatkowego polegające na dokonaniu spisu majątku, który może być przedmiotem zastawu skarbowego tylko do jednego typu zastawu skarbowego wymienionego w art.41 § 1 pkt 2 pozostawiając otwartą kwestię spisu majątku podlegającego zabezpieczeniu zastawem skarbowym z mocy art.41 § 1 pkt 1 Ordynacji.

Zmiana zawarta w **art.1 pkt 39** uzupełnia katalog instytucji prawnych mających odpowiednie zastosowanie wobec osoby trzeciej odpowiadającej za zaległości podatkowe o art.65 Ordynacji.

Aktualnie art.163 § 1 i 2 Ordynacji reguluje jedynie sprawy związane z pozytywnym rozstrzygnięciem wniosku o przywrócenie terminu. Niezbędne rozszerzenie tych unormowań

również na postanowienia odmawiające przywrócenia terminu wprowadza **art.1 pkt 46** projektu.

Zmiana postulowana w **art.1 pkt 48** likwiduje zbędne odesłania do przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, gdyż dyrektywy postępowania z podaniem dotyczącym spraw podlegających załatwieniu przez różne organy zawiera art.171 Ordynacji.

Redakcyjna zmiana zawarta w **art.1 pkt 50** projektu rozwiązuje występujący obecnie problem (znajdujący odzwierciedlenie w odmiennych orzeczeniach NSA) związany z uchylaniem w trybie odwoławczym decyzji inspektora kontroli skarbowej (nie jest organem podatkowym - art.13 Ordynacji) i przekazywaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia. Logicznym jest, iż sprawę ponownie powinien rozpatrzyć organ I instancji wydający uchyloną przez organ odwoławczy decyzję i dotyczy to także inspektora kontroli skarbowej. W świetle aktualnego brzmienia art.233 § 1 pkt 2 lit. b) Ordynacji podatkowej prezentowane są jednakże poglądy, iż sprawę rozstrzyganą w I instancji przez inspektora kontroli skarbowej, którego decyzja została uchylona ponownie rozpatrywać sprawę powinien organ podatkowy (urząd skarbowy) - co powodowałoby zbędne wydłużenie i komplikowanie postępowania.

Obecny przepis art.248 § 1 Ordynacji nie reguluje w wyczerpujący sposób właściwości organów podatkowych w sprawach stwierdzania nieważności decyzji (nie odnosząc się do sytuacji wymienionej w art.247 § 2 Ordynacji). Natomiast art.252 § 2 nielogicznie przyznaje prawo wniesienia zażalenia tylko na postanowienie pozytywne dla strony. Wskazane błędy legislacyjne usunie przyjęcie zamian proponowanych w **art.1 pkt 52 i 53 lit b** projektu.

Inne oczywiste błędy redakcyjne i nieprawidłowe odesłania korygują **art.1 pkt 21 lit b, 34 lit c, 45, 51, 56, 58-59** projektu.

Zmiany o charakterze dostosowawczym do obecnych unormowań i terminologii Prawa dewizowego i ustawy o ochronie informacji niejawnych zawierają **art.1 pkt 34 lit a i b, 41 oraz 60** projektu. Zmianę o charakterze dostosowawczym zawiera też **art. 1 pkt 62 lit a** (w § 3) **i b** projektu, który synchronizuje przepisy Ordynacji podatkowej z ustawą o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz zrównuje uprawnienia poszczególnych organów ubezpieczeniowych i celnych.

Zmiany zaproponowane w **art.1 pkt 35 i 64** projektu związane są z uregulowaniami zawartymi w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. Nr 141, poz. 943 ze zm.).

Przyjęcie proponowanych zmian w ustawie - Ordynacja podatkowa wiązać się będzie także z koniecznością wprowadzenia przepisów przejściowych - **art. 5 - 8** projektu.

Wprowadzenie w życie unormowań projektowanej ustawy nie spowoduje skutków budżetowych.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**
Jacek Saryusz-Wolski

Sekr. Min. JSW/ *AM8* /2000/DHP-agg

Warszawa, *5.08.* 2000r.

Pani Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz zmianie niektórych innych ustaw, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusz-Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr RM-10-100-00), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Jarosław Bauc
Minister Finansów

**Rozporządzenie
Ministra Finansów**

z dnia 2000 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy - Ordynacja podatkowa.

Na podstawie art. 18 § 2, art. 22 § 6, art. 28 § 3, art. 39 § 3, art. 46 § 3, art. 48 § 3, art. 58, art. 60 § 3, art. 63 § 2 pkt 1, 2 i 4, art. 67 § 3, art. 82 § 6, art. 83, art. 85 pkt 1, art. 87 § 5, art. 283 § 3 oraz art. 303 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062 oraz z 2000 r. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Właściwość rzeczowa organów podatkowych w sprawach związanych ze stosowaniem ulg w zapłacie zobowiązań podatkowych

§ 1. 1. Urzędy skarbowe, które na podstawie odrębnych przepisów są uprawnione do ustalania lub określania, stanowiących dochód budżetu państwa, zobowiązań z tytułu podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych, zwanych dalej "podatkami", są również uprawnione do:

- 1) umarzania w całości lub w części zaległości podatkowych oraz odsetek za zwłokę - bez ograniczenia kwoty,
- 2) zwalniania płatników z obowiązku pobrania podatku lub zaliczek na podatek - bez ograniczenia kwoty,
- 3) odraczania terminu płatności podatku - bez ograniczenia kwoty oraz terminu wpłaty,
- 4) rozkładania na raty zapłaty:
 - a) podatku,
 - b) zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę - bez ograniczenia kwoty oraz okresu spłaty.

2. Przepisy ust. 1 pkt 1-4 stosuje się również do zobowiązań podatkowych ustalanych lub zaległości podatkowych określanych przez:

- 1) urzędy skarbowe - z tytułu opłaty skarbowej oraz podatków stanowiących dochód budżetu gminy,
- 2) wójtów oraz burmistrzów (prezydentów miast) - z tytułu podatków stanowiących dochód budżetu gminy lub opłat, o których mowa w przepisach o podatkach i opłatach lokalnych.

3. Przepisy ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 stosuje się również do należności przypadających od płatników lub inkasentów z tytułu decyzji o ich odpowiedzialności podatkowej.

4. Przepisy ust. 2 pkt 1 i ust. 3 nie naruszają uprawnień zarządów gmin, przewidzianych w przepisach o finansowaniu gmin. 5. W sprawach z zakresu prawa podatkowego powierzonych do wykonania organom podatkowym pierwszej instancji organy te są uprawnione do odraczania terminów innych niż wymienione w ust. 1 pkt 3, w ust. 2 pkt 2 oraz w art. 48 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062 oraz z 2000 r. Nr ..., poz. ...), zwanej dalej "ustawą".

Rozdział 2

Właściwość miejscowa organów podatkowych w przypadku zaistnienia zdarzenia powodującego zmianę właściwości miejscowej w trakcie roku podatkowego

§ 2. 1. Organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach podatku dochodowego od osób prawnych dla podatników, którzy w trakcie roku podatkowego zmienili siedzibę, wskutek czego właściwym stał się organ podatkowy inny niż dotychczasowy, jest organ podatkowy właściwy miejscowo ze względu na siedzibę w ostatnim dniu roku podatkowego.

2. Jeżeli, zgodnie z odrębnymi przepisami, podatnik jest obowiązany do ujawnienia siedziby w odpowiednim rejestrze lub statucie, przepis ust. 1 stosuje się wówczas, gdy adres nowej siedziby został ujawniony do końca roku podatkowego.

§ 3. Organem podatkowym właściwym w sprawach podatku dochodowego od osób fizycznych dla podatników, którzy w trakcie roku podatkowego zmienili miejsce zamieszkania lub pobytu, wskutek czego właściwym stał się inny organ podatkowy niż dotychczasowy, jest organ podatkowy właściwy według miejsca zamieszkania lub pobytu w ostatnim dniu roku podatkowego, a gdy pobyt w Polsce ustał przed tym dniem - według ostatniego miejsca pobytu.

Rozdział 3

Wynagrodzenia płatników i inkasentów

§ 4. 1. Płatnikom i inkasentom przysługuje wynagrodzenie z tytułu terminowego wpłacania podatków, wynoszące:

- 1) 0,3% kwoty podatków pobranych przez płatników na rzecz budżetu państwa,
- 2) 0,1% kwoty podatków pobranych przez inkasentów na rzecz budżetu państwa.

2. Kwota należnego wynagrodzenia potrącana jest z kwoty podatków pobranych przez płatników lub inkasentów.

3. Płatnik lub inkasent, który pobrał wynagrodzenie nienależnie lub w wysokości wyższej od należnej, jest obowiązany dokonać zwrotu nienależnego wynagrodzenia na rachunek właściwego urzędu skarbowego, wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości przewidzianej dla zaległości podatkowych.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się również do zaliczek na podatki oraz do rat podatków.

§ 5. 1. W razie stwierdzenia, że płatnik lub inkasent pobrał podatek, w tym również zaliczkę na podatek lub ratę podatku, nienależnie lub w wysokości wyższej od należnej i pobrał wynagrodzenie z tego tytułu - urząd skarbowy wydaje płatnikowi lub inkasentowi decyzję o zwrocie nienależnego wynagrodzenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się w przypadku, gdy organ podatkowy wydał decyzję o stwierdzeniu nadpłaty podatku na podstawie art. 79 § 1 ustawy.

Rozdział 4

Oświadczenie wyjawienia nieruchomości i praw majątkowych mogących być przedmiotem hipoteki

§ 6. Wzór formularza oświadczenia wyjawienia nieruchomości i praw majątkowych mogących być przedmiotem hipoteki stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

Rozdział 5

Rejestr zastawów skarbowych

§ 7. 1. Zastaw skarbowy jest wpisywany do rejestru zastawów skarbowych w dniu jego ustanowienia.

2. Przekazanie informacji z rejestrów zastawów skarbowych do Centralnego Rejestru Zastawów Skarbowych następuje nie później niż następnego dnia po dokonaniu wpisu do rejestru zastawów skarbowych.

§ 8. Wysokość opłaty za wydanie wypisu z:

- 1) rejestru zastawów skarbowych - wynosi 20 zł,
- 2) Centralnego Rejestru Zastawów Skarbowych - wynosi 50 zł.

§ 9. 1. Rejestry zastawów skarbowych oraz Centralny Rejestr Zastawów Skarbowych są prowadzone przy zastosowaniu techniki informatycznej.

2. Ustala się wzór rejestru zastawów skarbowych oraz wzór Centralnego Rejestru Zastawów Skarbowych, stanowiące załączniki nr 2 i 3 do rozporządzenia.

Rozdział 6

Odsetki za zwłokę oraz opłata prolongacyjna

§ 10. 1. Odsetki za zwłokę są naliczane począwszy od:

- 1) dnia następnego po upływie terminu płatności podatku lub terminu, w którym płatnik lub inkasent był obowiązany dokonać wpłaty podatku na rachunek organu podatkowego,
- 2) dnia zwrotu podatnikowi wykazanej przez niego nienależnej nadpłaty albo zwrotu różnicy podatku lub podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym,
- 3) dnia następnego po upływie terminu płatności podatku, jeżeli nienależna nadpłata wykazana przez podatnika została zaliczona na poczet zaległości podatkowych albo bieżących lub przyszłych zobowiązań podatkowych,
- 4) dnia pobrania przez płatnika lub inkasenta nienależnego wynagrodzenia.

2. Przepisy ust.1 pkt 2 i 3 stosuje się do oprocentowania nienależnej nadpłaty albo zwrotu różnicy podatku lub podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, zwróconego lub zaliczonego na poczet zaległości podatkowych albo bieżących lub przyszłych zobowiązań podatkowych.

3. Podatnik, płatnik lub inkasent który odsetek za zwłokę naliczonych przez organ podatkowy w decyzji o której mowa w art.53 § 4 ustawy, nie wpłacił w dniu jej wydania, obowiązany jest do samodzielnego naliczania dalszych należnych odsetek za zwłokę, począwszy od dnia następnego po dniu wydania decyzji.

§ 11. 1. Odsetki za zwłokę są naliczane włącznie do dnia:

- 1) wpłacenia podatku w kasie organu podatkowego lub na rachunek tego organu w banku lub w placówce pocztowej albo osobie uprawnionej do pobierania podatków,
- 2) obciążenia rachunku bankowego podatnika na podstawie polecenia przelewu,
- 3) otrzymania przez organ podatkowy czeku, pod warunkiem że czek ma pokrycie w dniu otrzymania oraz w ciągu następnych pięciu dni roboczych,
- 4) złożenia, uwzględnionego przez organ podatkowy, wniosku o potrącenie zaległości podatkowej z wzajemną, bezsporną i wymagalną wierzytelnością wobec Skarbu Państwa, gminy, powiatu lub województwa oraz państwowych lub komunalnych jednostek budżetowych,
- 5) wydania przez organ podatkowy postanowienia o dokonaniu z urzędu potrącenia zaległości podatkowej z wzajemną, bezsporną i wymagalną wierzytelnością wobec Skarbu Państwa,

gminy, powiatu lub województwa oraz państwowych lub komunalnych jednostek budżetowych,

- 6) wyrażenia przez urząd skarbowy zgody na przeniesienie na rzecz Skarbu Państwa własności rzeczy lub praw majątkowych,
- 7) zawarcia przez zarząd gminy, powiatu lub województwa oraz podatnika umowy przeniesienia własności rzeczy lub praw majątkowych,
- 8) wpłacenia przez podatnika równowartości nienależnie otrzymanej kwoty nadpłaty lub zwrotu różnicy podatku lub podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym oraz otrzymanego oprocentowania.

2. Przepisy ust.1 pkt 1-3 stosuje się również do należności płatników lub inkasentów, wynikających z decyzji o ich odpowiedzialności podatkowej bądź z decyzji o zwrocie nienależnie pobranego wynagrodzenia.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się pod warunkiem, że dokonana wpłata pokrywa w całości kwotę zobowiązania podatnika, płatnika lub inkasenta oraz kwotę odsetek za zwłokę przypadających od tych należności.

§ 12. 1. Odsetki za zwłokę od zobowiązań podatkowych zabezpieczonych hipoteką nalicza się włącznie do dnia przedawnienia zobowiązania podatkowego, o którym mowa w art. 70 § 1 ustawy, z uwzględnieniem zasad przewidzianych w art. 70 § 2-5 ustawy.

2. Przepis ust.1 stosuje się również do zabezpieczonych hipoteką należności płatników lub inkasentów wynikających z decyzji o ich odpowiedzialności podatkowej.

§ 13. Jeżeli obowiązek zapłaty podatku jest związany z obowiązkiem złożenia deklaracji w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy, a termin do złożenia deklaracji został odroczonej przez organ podatkowy lub przedłużony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, odsetki za zwłokę są naliczane począwszy od dnia następującego po upływie terminu, do którego odroczonej lub przedłużono termin do złożenia deklaracji.

§ 14. 1. Od zaległości podatkowych, których zapłata została rozłożona na raty, odsetki za zwłokę są naliczane włącznie do dnia wniesienia podania o rozłożenie na raty zapłaty zaległości podatkowej.

2. Jeżeli decyzja odmawiająca odroczenia terminu płatności podatku lub rozłożenia na raty zapłaty podatku albo zaległości podatkowej została doręczona podatnikowi przed upływem dwóch miesięcy od dnia wniesienia podania, odsetki za zwłokę naliczane są począwszy od dnia następującego po upływie terminu płatności podatku.

3. Jeżeli decyzja odmawiająca odroczenia terminu płatności podatku lub rozłożenia na raty zapłaty podatku albo zaległości podatkowej została doręczona podatnikowi po upływie dwóch miesięcy od dnia wniesienia podania, dalsze odsetki za zwłokę są naliczane z wyłączeniem okresu od dnia następującego po dniu wniesienia podania do dnia doręczenia tej decyzji, włącznie z tym dniem.

§ 15. Opłata prolongacyjna naliczana jest w przypadku:

- 1) wydania decyzji o odroczeniu terminu płatności podatku lub o rozłożeniu na raty zapłaty podatku - od dnia następnego po upływie terminu płatności podatku,
- 2) wydania decyzji o rozłożeniu na raty zapłaty zaległości podatkowej - od dnia następnego po dniu, w którym złożono podanie w tej sprawie.

§ 16. 1. W przypadku wydania decyzji o rozłożeniu na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowej opłata prolongacyjna jest ustalana odrębnie od każdej raty przypadającej do zapłaty.

2. Opłata prolongacyjna jest ustalana za okres do dnia upływu odroczonego terminu płatności podatku lub terminu zapłaty poszczególnych rat podatku lub zaległości podatkowej.

3. Zapłata odroczonego albo rozłożonego na raty podatku lub rozłożonej na raty zaległości podatkowej, przed upływem terminu płatności, nie stanowi podstawy do obniżenia wysokości opłaty prolongacyjnej.

4. Zapłata opłaty prolongacyjnej przed upływem terminu płatności nie stanowi podstawy do obniżenia jej wysokości.

§ 17. W przypadku wygaśnięcia decyzji o odroczeniu terminu płatności podatku lub o rozłożeniu na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowej, zapłacona część opłaty prolongacyjnej zaliczana jest na poczet odsetek za zwłokę.

§ 18. Przepisy § 14-17 stosuje się odpowiednio do rozłożenia na raty zapłaty należności płatników lub inkasentów wynikających z decyzji o ich odpowiedzialności podatkowej.

Rozdział 7

Formularz wpłaty gotówkowej oraz polecenia przelewu na rachunek organu podatkowego

§ 19. Wzór formularza wpłaty gotówkowej oraz polecenia przelewu na rachunek organu podatkowego stanowi załącznik nr 4 do rozporządzenia.

Rozdział 8

Szczegółowe sposoby zaokrąglania

§ 20. 1. Zaokrąglanie podstaw opodatkowania, z zastrzeżeniem ust. 2, następuje w ten sposób, że kwoty wynoszące:

- 1) mniej niż 50 groszy pomija się,
- 2) i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych.

2. Zaokrąglanie podstaw opodatkowania podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego, jeżeli podatki te nie są pobierane przez płatników, a także podatku dochodowego od osób prawnych, dokonywane jest do pełnych złotych, z pominięciem groszy.

§ 21. 1. Zaokrąglanie podatków, z zastrzeżeniem ust. 2, odsetek za zwłokę, opłaty prolongacyjnej oraz wynagrodzeń przysługujących płatnikom i inkasentom następuje w ten sposób, że kwoty wynoszące:

- 1) mniej niż 5 groszy pomija się,
- 2) i więcej groszy podwyższa się do pełnych dziesiątek groszy.

2. Zaokrąglanie podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego, jeżeli podatki te nie są pobierane przez płatników, a także podatku dochodowego od osób prawnych, dokonywane jest do pełnych złotych, z pominięciem groszy.

§ 22. Przepisu art. 63 § 1 ustawy oraz przepisów § 20 i 21 rozporządzenia nie stosuje się do opłaty skarbowej uiszczanej znakami tej opłaty oraz urzędowymi blankietami wekslowymi.

Rozdział 9

Informacje podatkowe

§ 23. 1. Osoby prawne, jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej są obowiązane na pisemne żądanie organu podatkowego do sporządzania i przekazywania informacji o zdarzeniach wynikających z dwustronnych lub wielostronnych stosunków cywilnoprawnych, zwanych dalej "transakcjami", mogących mieć wpływ na powstanie obowiązku podatkowego lub wysokość zobowiązania podatkowego osób prawnych, jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej lub osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą albo wykonujących wolny zawód, z którymi dokonano transakcji.

2. Osoby prawne i jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej, których dotyczy obowiązek określony w ust. 1, sporządzają informacje o transakcjach dokonanych z tym samym podmiotem, jeżeli suma należności albo suma zobowiązań w roku podatkowym przekroczy równowartość 10.000 EURO.

3. Wzór informacji, o której mowa w ust. 2, stanowi załącznik nr 5 do rozporządzenia.

4. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy także osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą albo wykonujących wolny zawód, jeżeli osoby te, zgodnie z odrębnymi przepisami, są obowiązane do prowadzenia ksiąg rachunkowych albo podatkowej księgi przychodów i rozchodów lub wystawiły rachunki stwierdzające wykonanie umowy cywilnoprawnej.

5. Osoby fizyczne, których dotyczy obowiązek określony w ust. 4, sporządzają informacje o transakcjach, według wzoru stanowiącego załącznik nr 5 do rozporządzenia, jeżeli wartość należności albo zobowiązania z jednorazowej transakcji przekracza równowartość 3.000 EURO.

6. W przypadku gdy suma należności albo suma zobowiązań wynikających z transakcji dokonanych w roku podatkowym z tym samym kontrahentem przez osoby, o których mowa w ust. 5, przekroczy równowartość 10.000 EURO - obowiązek sporządzenia informacji dotyczy wszystkich transakcji.

7. Wzór informacji, o której mowa w ust. 6, stanowi załącznik nr 6 do rozporządzenia.

8. Informacje, o których mowa w ust. 1, 2 i 4-6, sporządza się za okresy wskazane w żądaniu urzędu skarbowego i przekazuje do tego urzędu w terminie 30 dni od dnia doręczenia żądania.

§ 24. 1. Osoby prawne, jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą albo wykonujące wolny zawód są obowiązane, bez wezwania przez organ podatkowy, do sporządzania i przekazywania informacji o umowach zawartych z nierezydentami w rozumieniu przepisów prawa dewizowego, jeżeli:

- 1) ten nierezydent, bezpośrednio lub pośrednio, bierze udział w zarządzaniu lub kontroli podmiotu krajowego, będącego stroną umowy, której dotyczy informacja, albo posiada udział w kapitale tego podmiotu, uprawniający do co najmniej 5% wszystkich praw głosu, lub
- 2) osoba krajowa obowiązana do sporządzenia informacji, bezpośrednio lub pośrednio, bierze udział w zarządzaniu lub kontroli nierezydenta będącego stroną umowy, której dotyczy informacja, albo posiada udział w kapitale tego nierezydenta, uprawniający do co najmniej 5% wszystkich praw głosu, lub
- 3) inna osoba krajowa lub inny nierezydent równocześnie bierze udział, bezpośrednio lub pośrednio, w zarządzaniu lub kontroli podmiotów będących stronami umowy, której dotyczy informacja, albo posiada udziały w kapitałach tych podmiotów, uprawniające do co najmniej 5% wszystkich praw głosu, lub
- 4) ten nierezydent posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedstawicielstwo działające na podstawie udzielonego zezwolenia albo zakład w rozumieniu odrębnych przepisów

- i jeżeli podmiot obowiązany do sporządzenia i przekazania informacji wiedział lub mógł wiedzieć, przy zachowaniu należytej staranności, o fakcie posiadania takich udziałów przez osobę krajową bądź nierezydenta lub o fakcie posiadania przez nierezydenta przedstawicielstwa albo zakładu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Obowiązek, o którym mowa:

- 1) w ust. 1 pkt 1-3 - dotyczy podmiotów krajowych w zakresie umów, które zostały zawarte w roku podatkowym z tym samym nierezydentem, a suma należności albo suma zobowiązań wynikająca z tych umów przekracza równowartość 300.000 EURO,
- 2) w ust. 1 pkt 4 - dotyczy podmiotów krajowych w zakresie umów, z których jednorazowa wartość należności albo zobowiązań przekracza równowartość 5.000 EURO.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, sporządza się za rok podatkowy według wzoru określonego w załączniku nr 6 do rozporządzenia i przesyła się urzędowi skarbowemu właściwym ze względu na siedzibę podmiotu sporządzającego informację, w terminie do ostatniego dnia trzeciego miesiąca, licząc od zakończenia tego roku podatkowego.

§ 25. 1. W informacjach, o których mowa w § 23 i 24, uwzględnia się transakcje, których dokonanie potwierdzone zostało umową sporządzoną w formie pisemnej lub wystawioną fakturą albo rachunkiem i wykazuje się wartość należności lub zobowiązania określoną w tych dokumentach.

2. Wartości wyrażone w EURO przelicza się na walutę polską po średnim kursie, ustalonym przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego, obowiązującym na dzień rozpoczęcia roku podatkowego, w którym dokonano transakcji.

3. Obowiązek, o którym mowa w § 23 i 24, nie dotyczy:

- 1) transakcji dokonanych w trybie przepisów o zamówieniach publicznych,
- 2) transakcji wynikających z umów kredytu albo pożyczki zawartych przez banki i agencje rządowe z osobami wymienionymi w § 23 ust. 1 lub z nierezydentami w rozumieniu prawa dewizowego, jeżeli te osoby nie pozostają w związkach, o których mowa w § 24 ust.1 pkt 1-3,
- 3) transakcji objętych, zgodnie z odrębnymi przepisami, tajemnicą państwową lub bankową,
- 4) transakcji związanych z zaspokajaniem zbiorowych potrzeb wspólnot samorządowych, w szczególności z usługami komunalnymi.

§ 26. 1. Organy lub jednostki podległe Ministrowi Obrony Narodowej oraz ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej przekazują ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, na jego żądanie, informacje o umowach zawartych z:

- 1) nierezydentami w rozumieniu prawa dewizowego,
- 2) osobami lub jednostkami wymienionymi w art. 82 § 1 pkt 1 ustawy.

2. Informacje podatkowe przekazywane przez organy lub jednostki wymienione w ust. 1 zawierają następujące dane: imię i nazwisko lub nazwę (firmę) kontrahenta zawartej umowy, datę zawarcia umowy oraz jej wartość.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, są przekazywane w terminie 30 dni od dnia doręczenia żądania ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

4. Przekazanie informacji następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających wiadomości stanowiące tajemnicę służbową w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.

5. W sprawach, o których mowa w ust. 1-4, nie stosuje się przepisów § 23-25.

§ 27. Główny Urząd Cel jest obowiązany przekazywać ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacje dotyczące przywozu towarów z zagranicy, dokonywanego przez osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej, w terminach:

- 1) do dnia 31 sierpnia - za pierwsze półrocze roku kalendarzowego,
- 2) do ostatniego dnia lutego - za drugie półrocze poprzedniego roku kalendarzowego.

§ 28. 1. Płatnicy i inkasenci, którzy potrącają przysługujące im wynagrodzenie z tytułu terminowego wpłacania podatków, są obowiązani do przesyłania informacji urzędowi skarbowemu, któremu, zgodnie z odrębnymi przepisami, przekazują pobrane podatki.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać:

- 1) dane identyfikujące płatnika lub inkasenta,
- 2) kwotę pobranych podatków,
- 3) kwotę wpłaconych podatków,
- 4) kwotę potrąconego wynagrodzenia.

3. Informacje są przesyłane bez wezwania, w terminach przewidzianych do składania deklaracji, na podstawie których płatnicy lub inkasenci dokonują rozliczenia pobranych podatków, a jeżeli nie są obowiązani do składania tych deklaracji - w terminie do złożenia informacji o pobranych podatkach lub zaliczkach na podatek.

4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się, jeżeli w deklaracjach lub informacjach, które są składane przez płatników lub inkasentów na podstawie odrębnych przepisów, płatnik zamieści informację o pobranym wynagrodzeniu w rubryce "wyjaśnienie różnicy między kwotą pobranego podatku a kwotą wpłaconego podatku" lub w innej rubryce, która jest przeznaczona do zamieszczania informacji o pobranym wynagrodzeniu.

Rozdział 10

Rachunki

§ 29. 1. Rachunek potwierdzający dokonanie sprzedaży lub wykonanie usługi jest wystawiany z kopią i zawiera co najmniej:

- 1) imiona i nazwiska (nazwę albo firmę) oraz adresy sprzedawcy i kupującego bądź wykonawcy i odbiorcy usługi,
- 2) datę wystawienia i numer kolejny rachunku,
- 3) określenie rodzaju i ilości towarów lub wykonanych usług oraz ich ceny jednostkowe,
- 4) ogólną sumę należności wyrażoną liczbowo i słownie,
- 5) czytelny podpis wystawcy rachunku oraz odcisk pieczęci wystawcy rachunku, jeżeli się nią posługuje.

2. Rachunki mogą być sporządzane odręcznie, maszynowo lub przy zastosowaniu techniki informatycznej.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do faktur wystawianych przez podatników podatku od towarów i usług.

Rozdział 11

Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli

§ 30. Wzór imiennego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli podatkowej przez:

- 1) pracownika urzędu skarbowego - stanowi załącznik nr 7 do rozporządzenia,
- 2) pracownika urzędu gminy (miasta) - stanowi załącznik nr 8 do rozporządzenia.

Rozdział 12

Wydawanie zaświadczeń

§ 31. 1. Zaświadczenie o wysokości zaległości podatkowych podatnika jest wydawane, z zastrzeżeniem ust. 2, przez organ podatkowy właściwy rzeczowo i miejscowo w sprawach poszczególnych zobowiązań podatkowych.

2. Jeżeli organem podatkowym jest urząd skarbowy, zaświadczenie jest wydawane:

- 1) w zakresie zaległości podatkowych osób prawnych - przez urząd skarbowy właściwy ze względu na siedzibę osoby prawnej,
- 2) w zakresie zaległości podatkowych jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, z wyjątkiem zakładów (oddziałów) osób prawnych - przez urząd skarbowy właściwy ze względu na siedzibę jednostki,
- 3) w zakresie zaległości podatkowych osób fizycznych - przez urząd skarbowy właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby fizycznej,

4) w zakresie zaległości podatkowych jednostek i osób nie mających siedziby lub miejsca zamieszkania w kraju - przez urząd skarbowy właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych.

3. Urząd skarbowy wydaje zaświadczenie po porozumieniu:

- 1) z urzędami skarbowymi, na których terenie podatnik uprzednio miał siedzibę lub miejsca zamieszkania, jeżeli zostały one wskazane w piśmie wyrażającym zgodę, o której mowa w art. 302 ustawy, oraz
- 2) z urzędami skarbowymi, z których otrzymał do realizacji tytuły wykonawcze wystawione na zaległości podatkowe podatnika, oraz
- 3) z urzędem skarbowym właściwym dla nadania podatnikowi NIP - jeżeli jest to inny urząd niż wydający zaświadczenie.

§ 32. 1. Zaświadczenie jest wydawane na żądanie podmiotów wymienionych w art. 302 ustawy, za zgodą podatnika wyrażoną na piśmie, z jego podpisem urzędowo lub notarialnie poświadczonym, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Podstawę do wydania zaświadczenia potwierdzającego wysokość zaległości podatkowych, związanych z działalnością gospodarczą prowadzoną w formie wyodrębnionej organizacyjnie, stanowi zgoda podatnika wyrażona na piśmie, z jego podpisem i pieczęcią używaną dla celów tej działalności.

§ 33. 1. Treść wyrażonej przez podatnika zgody powinna zawierać oznaczenie podmiotu uprawnionego do żądania zaświadczenia, wskazanie zakresu informacji, na których ujawnienie podatnik wyraża zgodę, oraz wskazanie poprzednich miejsc zamieszkania lub siedzib w okresie ostatnich pięciu lat.

2. Jeżeli treść zgody nie określa zakresu informacji, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje się, że podatnik wyraził zgodę na podanie w zaświadczeniu wyłącznie wysokości zaległości podatkowych.

3. Zakres informacji, o którym mowa w ust. 1, może ponadto obejmować:

- 1) okresy, z których pochodzą zaległości, i ich tytuły,
- 2) wysokość zaległości podatkowych, których płatność została rozłożona na raty, w tym kwotę zrealizowanych płatności, oraz terminy płatności wymagalnych rat.

§ 34. W zaświadczeniu wykazuje się wysokość ujawnionych zaległości podatkowych podatnika na dzień wystawienia zaświadczenia.

§ 35. 1. Zaświadczenie, z zastrzeżeniem ust. 2, jest wydawane bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 7 dni od daty przedstawienia zgody wyrażonej przez podatnika.

2. Jeżeli wydanie zaświadczenia wymaga porozumienia, o którym mowa w § 31 ust. 3, termin wydania zaświadczenia może być przedłużony do 14 dni.

3. Organ podatkowy odmawia wydania zaświadczenia, jeżeli podmiot, zgłaszając się do tego organu po odbiór zaświadczenia, nie wykaże, że jest podmiotem, na którego rzecz podatnik udzielił zgody.

§ 36. 1. Przepisy § 31-35 stosuje się również, z zastrzeżeniem ust. 2-5, do zaświadczeń wydawanych na podstawie art. 98 § 3 oraz art. 112 § 7 ustawy.

2. Zaświadczenia o wysokości zaległości podatkowych, wydawanych na wniosek nabywcy przedsiębiorstwa, zorganizowanej części przedsiębiorstwa lub środka trwałego są wydawane przez organy podatkowe właściwe miejscowo i rzeczowo w sprawach poszczególnych zobowiązań podatkowych.

3. W zaświadczeniach wydawanych spadkobiercom organy podatkowe, właściwe miejscowo i rzeczowo, wykazują tytuły oraz wysokość poszczególnych zobowiązań podatkowych przypadających od spadkodawcy oraz wysokość zaległości podatkowych ciążyących na spadkodawcy, jak również wysokość innych należności wymienionych w art. 98 § 2 ustawy.

4. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do należności płatników lub inkasentów określonych w decyzji o ich odpowiedzialności podatkowej.

§ 37. Wzory zaświadczeń o wysokości ujawnionych zaległości podatkowych oraz o wysokości zaległości podatkowych spadkodawcy określają załączniki nr 9 i 10 do rozporządzenia.

Rozdział 13

Przepisy końcowe

§ 38. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 1997 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 162, poz. 1124, oraz z 1998 r. Nr 75, poz. 487).

§ 39. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów
z dnia 2000r. w sprawie wykonania niektórych
przepisów ustawy - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr ,
poz.)

Załącznik Nr 1

**Oświadczenie o posiadanych nieruchomościach i przysługujących prawach
majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki przymusowej**

.....
(imię i nazwisko)

.....
.....
(adres zamieszkania)

.....
(NIP)

.....
.....
(rodzaj, miejsce położenia, powierzchnia nieruchomości, która może być przedmiotem
hipoteki)

.....
.....
(numer księgi wieczystej lub numer zbioru dokumentów i oznaczenie właściwego sądu do ich
prowadzenia, stan prawny i ewentualne obciążenia)

.....
.....
(rodzaj prawa majątkowego, które może być przedmiotem hipoteki oraz miejsce położenia
rzeczy, w stosunku do której przysługuje prawo majątkowe)

.....
.....
Zgodnie z art. 233 § 1 Kodeksu karnego kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Oświadczam, że zapoznałem się z treścią art. 233 § 1 Kodeksu karnego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

.....
(data)
oświadczenie)

.....
(podpis osoby składającej

Załącznik Nr 2

Wzór rejestru zastawów skarbowych

Lp.	Data ustanowienia zastawu	Dane dotyczące zobowiązanego w tym jego NIP	Przedmiot zastawu	Dane identyfikujące przedmiot zastawu	Wysokość należności zabezpieczonej zastawem	Podstawa ustanowienia zastawu	Data wygaśnięcia zastawu

Załącznik Nr 3

Wzór Centralnego Rejestru Zastawów Skarbowych

Lp.	Urząd skarbowy ustanawiający zastaw	Data ustanowienia zastawu	Dane dotyczące zobowiązanego w tym jego NIP	Przedmiot zastawu	Dane identyfikujące przedmiot zastawu	Wysokość należności zabezpieczonej zastawem	Podstawa ustanowienia zastawu	Data wygaśnięcia zastawu

Urząd Skarbowy W płaata gotówkowa "W" / Połecenie przełewu "P" *

Pismo maszynowe: normalna czcionka
Pismo odręczne: duże drukowane litery, każda w osobnej kratce

01.	nazwa i adres urzędu skarbowego	
02.	nazwa i adres urzędu skarbowego od	
L.k	03.	05.
	nr rachunku urzędu skarbowego	kwota
	04.	05.
	W P* P L N	
06.	nr rachunku podatnika lub płatnika (połecenie przełewu) kwota s bwnie w płaata gotówkowa)*	
07.	nazwa i adres podatnika lub płatnika	
08.	nazwa i adres podatnika lub płatnika od	
09.	10.	11.
NF podatnika lub płatnika	sym bol b o m u arza lub płatnoeci	okres
12.	opis zobow f zania (np. nr tytułu w wykonaw czego, nr spraw y)	

* niepotrzebne skreślić

14. odiniek dla wpłacającego

opłaata:

13. data, pieczęs, podpis podatnika lub płatnika

**INFORMACJA O UMOWACH ZAWARTYCH w roku
podatkowym.....**

Dane identyfikacyjne Zobowiązanego do sporządzenia informacji imię i nazwisko lub nazwa (firma) adres zamieszkania lub siedziba
--	--	--

D A N E			I D E N T Y F I K A C Y J N E K O N T R A H E N T A												ŁĄCZNA WARTOŚĆ PRZEDMIOTU UMÓW w zł ¹⁾			
lub nazwa (firma)	adres zamieszkania lub siedziba		N I P												Ogółem	w tym dotyczących usług niematerialnych ²⁾		

1) zawartych w roku podatkowym z jednym kontrahentem
2) wypełniają osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej

D A N E I D E N T Y F I K A C Y J N E K O N T R A H E N T A													ŁĄCZNA WARTOŚĆ PRZEDMIOTU UMÓW w zł ¹⁾		
skoro lub nazwa (firma)	adres zamieszkania lub siedziba	N I P											ogółem	w tym dotyczących usług niematerialnych ²⁾	

¹⁾ zawartych w roku podatkowym z jednym kontrahentem

²⁾ wypełniają osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej

Informację sporządził:

.....
 data podpis
 pieczęćka

**Wzór imiennego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli podatkowej przez
pracownika urzędu skarbowego**

.....
.....
stempel urzędu skarbowego
data

.....
miejsowość

Na podstawie art. 283 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062 oraz z 2000 r. Nr ..., poz. ...) upoważniam

Panią/Pana
.....
(imię i nazwisko)

.....
.....
(stanowisko służbowe i nr legitymacji służbowej)

do przeprowadzenia kontroli podatkowej
.....

.....
.....
(dane identyfikujące kontrolowanego, w tym NIP)

w zakresie
.....
.....
.....
.....
.....
.....

pieczęć okrągła
z godłem państwa

.....
podpis z podaniem imienia i nazwiska
naczelnika urzędu skarbowego

potwierdzam odbiór kopii upoważnienia

.....
(imię i nazwisko)

**Wzór imiennego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli podatkowej przez
pracownika urzędu gminy (miasta)**

.....
stempel urzędu gminy (miasta)

.....
miejsowość

.....
data

Na podstawie art. 283 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062 oraz z 2000 r. Nr ..., poz. ...) upoważniam

Panią/Pana
.....
(imię i nazwisko)

.....
(stanowisko służbowe i nr legitymacji służbowej)
do przeprowadzenia kontroli podatkowej

.....
(dane identyfikujące kontrolowanego, w tym NIP)

w zakresie

.....
podpis z podaniem imienia
i nazwiska wójta, burmistrza
(prezydenta miasta)

potwierdzam odbiór kopii upoważnienia

.....
(imię i nazwisko)

Zaświadczenie o wysokości ujawnionych zaległości podatkowych

.....
stempel organu podatkowego

.....
miejsowość

.....
data

ZAŚWIADCZENIE Nr.....

Zaświadcza się na żądanie.....

imię i nazwisko lub nazwa (firma) oraz NIP

.....
adres zamieszkania lub adres siedziby

że według stanu na dzieńujawnione zaległości podatkowe ciężące na

.....
imię i nazwisko lub nazwa (firma) oraz NIP

.....
adres zamieszkania lub adres siedziby

wynoszą¹⁾

zł

gr

(słownie złotych)
jak obok)

(groszy

pieczęć okrągła
godłem państwa

.....
podpis z podaniem imienia, nazwiska
i stanowiska służbowego

1) w przypadku braku zaległości wpisać “nie wystąpiły”

Zaświadczenie o zaległościach podatkowych spadkodawcy

.....
stempel organu podatkowego

.....
miejsowość

.....
data

ZAŚWIADCZENIE Nr.....

wydane na żądanie.....

.....
imię i nazwisko lub nazwa (firma) oraz NIP

.....
adres zamieszkania lub adres siedziby

o ujawnionych zaległościach podatkowych podatnika.....

.....
imię i nazwisko lub nazwa (firma) oraz NIP

.....
adres zamieszkania lub adres siedziby

według stanu na dzień.....

UWAGA! ODPOWIEDNIE CZĘŚCI WYPEŁNIA SIĘ W ZALEŻNOŚCI OD ŻĄDANEGO PRZEZ PODATNIKA ZAKRESU INFORMACJI

A) Zaświadcza się, że ujawnione zaległości podatkowe podatnika wynoszą ogółem ¹⁾		pieczęć okrągła z godłem państwa
zł	(słownie złotych)	(groszy jak obok)
	 podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego

1/ w przypadku braku zaległości wpisać "nie wystąpiły".

<p>B Zaświadcza się, że z kwoty wykazanej w części A kwota zł.....gr... powstała za okres..... z tytułu..... kwota zł.....gr... powstała za okres z tytułu..... kwota zł.....gr... powstała za okres z tytułu..... </p>	<p>pieczęć okrągła z godłem państwa</p> <p>..... podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego</p>
---	---

<p>CI Zaświadcza się, że z kwoty wykazanej w części A kwota zł.....grzostała rozłożona na rat z terminem płatności ostatniej raty w dniu kwota zł.....gr..... została rozłożona na rat z terminem płatności ostatniej raty w dniu kwota zł.....gr.....została rozłożona na rat z terminem płatności ostatniej raty w dniu.....</p>	<p>pieczęć okrągła z godłem państwa</p> <p>..... podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego</p>
--	---

Do projektu z dnia 12.09.00r.

UZASADNIENIE

Rządowy projekt *ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz zmianie niektórych innych ustaw* przewiduje między innymi dokonanie licznych zmian w treści upoważnień do wydania aktów wykonawczych zawartych w ustawie - Ordynacja podatkowa. Podstawowym aktem wykonującym obecnie przepisy tej ustawy jest rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 1997r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 162, poz. 1124 z późn. zm.). W związku z nowelizacją ustawy zachodzi więc potrzeba zaktualizowania i uzupełnienia obowiązujących obecnie przepisów wykonawczych.

W treści projektowanego rozporządzenia zasadniczo ograniczono się do wprowadzenia zmian o charakterze redakcyjnym, dostosowującym przepisy wykonawcze do nowelizowanych przepisów ustawy - Ordynacja podatkowa oraz zmieniającego się otoczenia prawnego.

Ponadto w niniejszym projekcie rozporządzenia wykonawczego zakłada się wykonanie:

- dotychczas nie wykonanego upoważnienia do określenia wzoru formularza oświadczenia o wyjawieniu nieruchomości i praw majątkowych mogących być przedmiotem hipoteki oraz
- nowego upoważnienia ustawowego do określenia wzoru formularza wpłaty gotówkowej oraz polecenia przelewu na rachunek organu podatkowego.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków budżetowych.